

МОЕТО УЧИЛИЩЕ

Брой 22, 2017 година

Вестникът се издава от клуб „Журналистика”

*Училищата не се правят само с камъне. Училището го прави
учителят.*

Иван Вазов

Отзвучават последните изречени слова, утихват коридорите и класните стаи. Свършва и тази учебна година и си отива поредният випуск, за да прекрачи в гимназиалния курс. Отлита поредното ято ученици на ОУ „Елисавета Багряна”, нарамило знания и незнания, приятелства и раздели, радости и тъга.

Остава усещането за свършена работа, за извървян път на трудности, нерви, удовлетворение от постигнатото. Такава е съдбата на учителя.

Остава училището, в което се зараждат мечтите за бъдещето, страхът от неуспехите и стремежът към съвършенство. Тук учениците за пръв път осъзнават, че със знание, труд, упоритост и постоянство няма невъзможни неща.

Училището поставя здравите основи, на които ще се гради животът на неговите възпитаници. Наред с научните знания и умения, то изгражда личностни качества и ценности, които определят желанието за развитие и успеха от постигането му. Дълъг и трънлив е пътят към знанието, но светлината на просветената душа няма равна на себе си. Тя определя посоката и бъдещето на един народ, на една държава.

**Цели се в луната, дори и да не уллучиш,
ще попаднеш сред звездите**

Скъпи ученици,

бъдете истински, бъдете достойни хора! Работете с ум и сърце, с дръзновение и възторг, защото бъдещето зависи от самите вас! Минете без страх и колебание през изпитанията на живота, това ще ви направи по-силни, знаещи, можещи!

Отделете в сърцето си късче за първото училище, за първите учители, за първите успехи! Вашите следи са белязали поредната бръчка, оставили са усмивка на обич и прошка по лицата на учителите ви.

Вярвайте в себе си и създайте своето бъдеще!

На добър час!

Учителите на ОУ”Елисавета Багряна”

7А

Те са шумни, игриви,
закачливи, понякога
мързеливи, истински деца.
Знаят когато грешат, разбират
когато успяват. Някои се
движат с бързи и уверени

стъпки – Анджелина, Надежда, Иванка, Даяна, Иван, Женя,
Емануил, Ренета, Елена,
Ивайло, търсейки своя път.

Другите предпочитат
забавения ход, за къде ще
бързат. Всичко е пред тях, но
знаят, че не трябва да спират.

Анджелина, Надя, Даяна и
Елена са предани
възрожденци, Анелия –
певица, Ивайло, Михаил,
Мехмедали, Мирослав –
спортисти, Златомира –
артистка, Мирела - художник,
Емилия, Кадир, Камен, Хюсеин
– мечтатели.

Всички благодарят на своите учители и на своята класна
ръководителка, г-жа Силвия Китанова, за грижите, търпението и
подкрепата за тях.

7Б

Клас от полюсни темпераменти, характери, амбиции. Не се побират в определението „обикновен клас“. Тук са неудържимите, бурни и непокорни Димитър, Стоян, Доротея, Преслав, Иван, Атанас, но и спокойните и разумни ученици като Стефани, Кристияна, двете Марии, Сибел, Владимира, Велина, Еляйда, Слав, Рафаела, Радина, Даниела, Магдалена. Групата на постоянно забъркващите се в неприемливи ситуации – Александър, Николай, Ивайло, Георги, Беатрис, Станислав, Недко, Кристиян.

Всеки има своята ярка индивидуалност и свой начин на изява.

Доротея и Магдалена са нашите мажоретки и певици, Стоян и Димитър – танцьори, спортисти, Атанас, Радина, Даниела – артисти, Кристияна и Еляйда – художници, Стефани – жулналист, Рафаела, Доротея, Радина, Даниела – добри кулинали. Могат да спорят и да се противопоставят един на друг, но за благородни каузи са сплотени и единни. Обичат да се веселят и купонясват. Те благодарят на учителите и на своята класна ръководителка, г-жа Дочка Добрева, за всичко, което са направили за тяхното

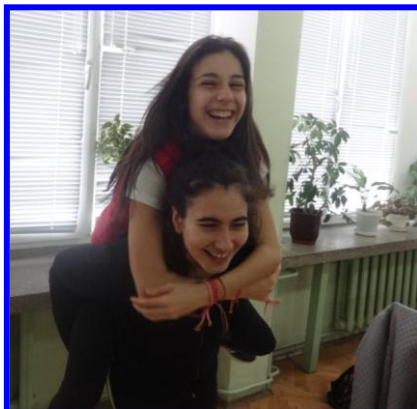

израстване и успех.

7 В Вдъхновени, любознателни, активни, креативни. Класът на отличниците, които се впускат във всяка инициатива и представят училището - Белин, Невена, Габриела Георгиева, Наталия, Траян, Габриела Ненова. Тук са последователните възрожденци Мария, Михаил, Диан, Христо, Росица, Ралица, Светослав, Бранимир. Четящите разказвачи на истории – Йоана, Кристина, Снежана. Танцьори и спортисти, рецитатори и журналисти, състезатели и победители, те са винаги в предните редици, доказвайки своите способности и амбиции. Успехът ги съпътства и вдъхновява за нови изяви и победи. Неуморни, амбициозни, можещи. Потайни мълчаливци – Ванина, Андон, Магдалена, Николай. Палави веселяци – Жулиен, Найден, Михаил, Бранимир. Емоционални и забавни.

Те са признателни на своите учители и на класния си ръководител, г-жа Валентина Стоянова, за знанията, грижите и подкрепата.

Истинската стойност на пръстена

Хорхе Букай

-Учителю, идвам при теб, защото се чувствам толкова жалък, че нямам желание за нищо. Казват ми, че за нищо не ме бива, че нищо не върша като хората и съм непохватен и много тъп. Как да се поправа? Какво да сторя, че да ме ценят повече?

Без да го полежда, учителят му рекъл:

- Съжалявам много, момко. Не мога да ти помогна, защото първо трябва да реша един личен въпрос. Може би след това... - И след кратка пауза добавил: - Но ако склониш да ми помогнеш, ще се справя по-бързо с него и после може да ти помогна.

- О...колко се радвам, учителю - измънкал момъкът, разбирайки, че отново го подценяват и пренебрегват.

- Добре - продължил учителят. Свалил пръстена от кутрето на лявата си ръка и като го подал на момчето му рекъл: - Яхни коня, който е навън и иди на пазара. Продай този пръстен, защото трябва да изплатя един дълг. Постарай се да получиш възможно най-високата цена и да не скланяш за по-малко от една златна монета. Тръгвай и се върни по-бързо с жълтицата.

Момъкът взел пръстена и тръгнал. Щом стигнал до пазара, започнал да предлага пръстена на търговците, които го поглеждали с известен интерес, докато не споменал цената, която иска. Отворел ли дума за златната монета, едни му се присмивали, други му обръщали гръб и само един старец си направил труда любезно да му обясни, че една златна монета е твърде голяма цена за този пръстен. Някой се смилал над него и му предложил сребърна монета и медна съдинка, но заръката била да не скланя на по-малко от жълтица и момъкът отказал.

Като предложил пръстена на всички, които срещнал на пазара, а това били повече от сто души, отчаян от неуспеха,

той яхнал коня и се върнал при учителя. Колко би искал момъкът да има златна монета и да я даде на учителя, за да се отърве той от дълга си и най-сетне да го посъветва и да му помогне.

Влязъл при стареца.

- Учителю – рекъл, - съжалявам. Това, което ми заръча е невъзможно. Сигурно щях да получа две-три сребърни монети, но не мисля, че можех да заблудя някого, за истинската стойност на пръстена.

- Това, което каза, е много важно, млади приятелю – усмихнат отвърнал учителят. – Първо трябва да узнаем истинската стойност на пръстена. Яхай пак коня и върви при бижутера. Че кой ще знае по-добре от него? Кажу ми, че искаш да го продадеш и питай колко ще ти даде за него. Но каквото и да ти предложи, не го продавай. Върни се тук.

Момъкът отново яхнал коня. Бижутерът погледнал пръстена под светлината на масленичето, разгледал го под лупа, претеглил го и после казал на момчето:

- Момко, кажи на учителя, че ако иска да продаде пръстена още сега, не мога да му дам повече от петдесет и осем златни монети за него.

- Петдесет и осем златни монети ли? – възкликнал момъкът.

- Да – отвърнал бижутерът. – Знам, че след време може да вземе към седемдесет монети, но ако го продава спешно...

Момъкът много се развълнувал и препуснал обратно към дома на учителя, за да му каже новината.

- Седни – рекъл му старецът, като го изслушал. – Ти си като този пръстен: рядък и скъп накит. И като него, можеш да бъдеш оценен само от истинския познавач. Защо си тръгнал да искаш от всеки да види истинската ти стойност?

И като казал това, сложил отново пръстена на кутрето на лявата си ръка.

В Япония единствените поданици, които не са длъжни да се покланят на императора, са учителите. Причината е, че японците смятат, че без учителите не може да има императори.

Една причина да се гордея, че съм възпитаник на ОУ „Елисавета Багряна”

Гордея се, че се учих в училище с добра репутация, което предлага възможности за успех. Тук намерих приятели и дните бяха забавни.

Габриела Ненова

Намерих най-страхотните приятели. Снежана, Ралица

Попаднах в най-хубавия клас при най-добрите учители и намерих верни приятели.

Бранимир

Гордея се, че съм възпитаник на ОУ „Елисавета Багряна”, защото ми даде основа за живота.

Белин

Аз се гордея, че уча в ОУ „Елисавета Багряна”, защото това е едно от най-модерните и красиви училища в гр. Сливен. Учениците са възпитани и любознателни. Тук намерих много приятели, на които дължа много.

Учителите преподават много приятно уроците си и главно заради тях имам добър успех.

Невена

Хубави приятели и добри и забавни учители. *Найден*

Намерих нови приятели. Учителите ни учат не само на знания, но и да бъдем хора. Винаги сме на първите места в различни състезания. Йоана Първото, с което ще започна, това са учителите – възпитани, добри, искат да научим важни и интересни неща. Училището е прекрасно. Форумата със стенописите и страхотната идея да си имаме пейчици до всяка класна стая.

Росица

Има много причини да се гордея с това, че съм възпитаник на ОУ „Елисавета Багряна”. Учителите ме научиха на всичко, което знам. С тяхна помощ съм се изявявала на много конкурси и състезания и винаги съм печелила призови места. Училището ни е на високо ниво и ние заедно допринасяме за неговото име. Бих препоръчала на всеки да учи в това училище, където всички учители ти помагат и те подкрепят.

Габриела Георгиева

Горд съм, че училището ми даде основно образование и намерих много приятели.

Светослав

Гордея се, че съм възпитаничка на това училище, защото е много красиво, учителите са добри, весели, в трудни ситуации винаги ще ти помогнат.

Кабинетите са много подредени и просторни.

Даяна, Златомира

Имаме много добри учители. Имаме много интересни занимания.

Изработваме различни изделия.

Михаил

Учителите са много добри и ни дават добра основа. *Емануил*

Гордея се, че стигнах края на седми клас в ОУ „Елисавета Багряна”, че моите учители успяха да ме научат на различни неща и с тяхна помощ си взех матурите.

Камен, Васил

В ОУ „Елисавета Багряна” намерих подкрепа от учителите. Винаги ти оказват помощ и не само това, доверието, което ти дават, и самото обучение

Иванка

То е най-доброто училище с най-красивите учители. Те са умни и винаги ти помагат в трудно положение, и са най-добрите в своята професия. Да, понякога се ядосват, но го правят, защото ни обичат и искат да ни вкарат в правия път.

Траян

Тук са най-добрите учители в града и това ме прави горд. *Ивайло*

Учителите са добри и ни научиха на различни неща, а и сградата на училището е много хубава.

Наталия

Редактор: Дочка Добрева и репортерите на клуб „Журналистика”